

nærme ſig til Frankſyſtemet, til 25 Franker, ved at gjøre den lille Forandring og indføre de Myntomkoſtinger, ſom andre Lande kræve, men man har ikke engang villet dette i England. Og hvor er nu Udſigten paa for Frankſyſtemet? Alſo alle de Lande ſom have indført Frankſyſtemet, er der ſnaar neppe noget ſom er ſtillet ſaaledes, at man kan ſige, at de have et Metalſyſtem, fordi de have utidſolige Sedler; dette gjaelder ſ. Ex. Frankrig, foruden de andre ſydlige Lande; i Ruſland er man ikke kommen videre end til det elendigſte Baſisſyſtem, og endelig er jo Forſamlingen om, at Frankſyſtemet ſkulde blive det gjældende, ſpundet bort derved, at Tydſkland har antaget en ſidſtaarende Guldmyntſod, ſom fortrænger Frankens. Nu er det ſærlig blevet fremhævet, at det foreliggende Forſlag ſkulde ſtade enkelte Landsdeles Interesſer, fordi de havde mere Interesſe af Forbindelſen med Tydſkland, men mine Herrer, den eneſte praktiſke Forbindelſe, ſom vi kunne faae med Tydſkland, er jo den, at faae Thaleren til en beſtemt Kurs, og uden Dvgjaeld, og dette vil naas ſaa vel ved Mindretallets ſom ved Flektallets Forſlag. Den fuldstændige Forbindelſe med Tydſkland vilde kræve en gjemengaaende Forandring af vor Myntſyſtem, men den Tanke, at den tydſke Mynt ſkulde blive en Verdensmynt, hvorpaa ſlig Forandring ſkulde ſtøtte ſig, mangler enhver Hjemmel, der er ſlet. Intet der taler herfor. Det tydſke Syſtem er jo fremkommet paa ſamme Maade ſom det, vi her foreſlaar, ſtøttet paa de ældre nordtydſke Forhold, og naar man tager Henſyn til den Maade, hvorpaa det nu tilmed er kommet ſiem i Modſætning til Frankſyſtemet, ſaa tror jeg, at Alle ſom betragte diſe Forhold, vilde være enige om, at det tydſke Syſtem ikke har nogenſomhelſt Udſigt til at blive et Verdensſyſtem. Er der noget Syſtem, ſom ſkulde have en ſaadan Udſigt, ſaa maar det ſom det blev ſagt i det norſke Storthing, være det amerikaniſke Dollars-Syſtem, men det er dog, Noget ſom ligger ſaa ſjænt, at det er heller ikke engang bleven ment her, at man ſikkert kan undlade at tage mindſte praktiſke Henſyn dertil. Jeg kan ſaaledes ikke ſe Andet, end at Vedtagelſen af Konventionen med Sverig utvilsom vil medføre Fordel for Danmark. Nu forekommer det mig tilmed, at Mindretallets Forſlag ſauner ethvert Grundlag. Det er de Medlem fra Sorø (Alberti) talte om, at Grundlaget nu var ſaldet bort, da det ikke var givet, at vi ſtray ſig. Enhed med Norge, og han drog i ſtarke Udtryk tilfelts ind, at det er de Medlem for Kjøbenhavn, 4de Valgfreds (Fenger), fordi han havde talt om, at naar vi ikke vedtog Konventionen, være vi udsatte for Bindſog Bøde, men jeg ſer ikke Andet, end at, naar vi ikke tager hele Forandringen, ſaa er det ſlet ikke engang rigtig, at tage den Guldmynt, ſom heri er bragt i Forſlag, af det er de Mindretallets. Thi hvorfor ſkulde vi tage

den Guldmynt? Det er jo ikke den principmæssige Guldmynt, ſom ſtemmer med de europæiſke Vægtforhold, Gramſyſtemet, ſom enkelte Theoretikere have troet ſkulde blive det herſkende over hele Verden. Den Guldmynt, ſom Mindretallet foreſlaar, ſtemmer ikke med noget af de ſtore europæiſke Myntſyſtemer, og hvorfor ſkulde vi ſaa tage den? Jeg ſer ikke Fordelen derved, der er ſtor Fordel ved at gaa over fra Gold til Guldmyntſod, men det, at gaa over fra Gold til Guldmyntſod, kræver ikke den Guldmyntſod, ſom Mindretallet uden Henſyn til Konventionen, og de øvrige Forandringer vil tage. Denne Forandring kan foregaa paa andre Maader, og kan foregaa ganſke anderledes ſimpelt, uden at vi udsætte os for at udmynte forkerede Mynter. Vi kunne paa ſel anden Maade indrette os ſaaledes, at Pengemassen ikke taber i Værdi, ſom i Sølvet, taber i Værdi. Nationalbanken arbejder jo hver Dag paa at ombytte Sølvbeholdningen med Guld. Man kan ogſaa bidrage dertil paa andre Maader. Jeg indrømmer fuldstændig Vigtigheden af at fundere vort Pengeveſen paa en Guldmyntſod, for at undgaa Forrykkelſe i Eiendomsforholdene, ſom man er udsat for, hvis ikke en Forandring foregaa, men denne Forandring kræver ikke ubetinget diſe beſtente Guldmynter. Man kan jo gjøre Sedlerne indloſelige ved Varer, og der bliver kun Brug for Guld, naar der er Spørgſmaal om Udſjæl til Udlandet, naar der er Spørgſmaal om Betaling af udenlandſke Fordringer. Omſte de Herrer kunſtigt at drive en Del af Sølvmynten til Udlandet, ſaa kan det jo ſte, end at faae den Beſteemmelse ud om atter, at udfſede 1 Rigsdaler Sedler. Der er mange Maader at være ſig ad paa, men at tage den Guldmynt til Grundlag, ſom Mindretallet foreſlaar, er meget uheldigt, ja jeg kan ikke ſe Andet, end at ethvert Grundlag neppe mangler for det er de Mindretallet, naar det løsriver ſig fra, hvad der er Grundlaget, fra Konventionen, fra det hele Syſtem, hvortil den hører. Det er de Mindretallet ſiger, at det er enigt med os i Formaalet, at ville ombytte Sølvmyntſoden med Guldmyntſoden. Det er mig for ſaa vidt en Tilfredsſtillelſe, at høre, at de Herrer da ere enige med os i, at vort Land ikke ſkal lide det umaadelige Tab, ſom vil komme, om vi beholde Sølvet tilbage, og de overordentlige Spingninger i alle Formaesforhold her i Landet, ſom ville følge af at bevare diſe Sølvmynter, naar vor ſtore Raadſtat gaar bort dervfra. Men den er de Finantsminiſter har allerede paavist, at ſelv om vi vedtog dette, høiſt umotiverede og neppe i og for ſig rigtigit, og forſvarligt Forſlag af Mindretallet, ſaa vilde det ſandſynligviſ, neppe være muligt at faae dette Forſlag igennem denne Gang. Trods Mindretallets gode Villie vilde ganſke viſt Reſultatet blive det, ſom den er de Miniſter ſagde, at vi ſlet Intet faae, og ſaa udsætte for uberegnelig